

Слободан Марковић

Олга Хаџић (1946-2019)

Поштовани чланови САНУ, поштоване колеге, Даме и Господо

Олга Хаџић је у свему била потпуно јединствена и на свој помало несвакидашњи начин неуморно је овај свет је чинила бољим.

Звезде су једина тела у Космосу која имају сопствену енергију и светлост. Наша Олга је по много чему била звезда. Пре свега, била је звезда новосадског универзитета, увек прва и авангардна, успешна и несебична, племенита и скромна. Била је свестрана. Издвајала се раскошним образовањем и спартанском радном етиком. Иако је деловала супериорно, никад није била неостељива муке и проблеме других људи.

Олгин живот је био интересантан и многослојан, попут класичних руских романа. Славни преци др Илија Огњановић и фелдмаршал Лемајић као део богате породичне духовне заоставштине и идилична љубав Олгиних родитеља су мноме одредили судбину ове вишеструко талентоване девојчице. Послушно следећи родитељске савете Олга постаје изузетан ученик стичући тако јединствено класично и музичко образовање. На очев наговор уписује универзитетске студије математике. Тако је отпочело Олгино бриљантно универзитетско школовање које завршава као тада најмлађи доктор наука новосадског универзитета. Убрзо посатје члан ВАНУ, а потом и САНУ. У тешким временима постала је прва жена ректор новосадског универзитета. Олги није био довољан само докторат из математике, па је на нашу велику срећу докторирала и туризам. Проширивши тако свој филантропски мисионарски рад и на наш Департман заразно преносивши нама млађим колегама како да унапредимо своје знање. Можда јој је та

изразита несебичност спречила да напише више радова и тако повећа своје иначе изузетне сциентометријске показатеље.

Упркос овако бриљантној каријери Олга је остала скромна, као да се попела степеницу изнад свих нас и одатле боље видела коме је помоћ потребна и онда често анонимно и несебично помагала и материјално и духовно. Зато ће се поред Олгиних научних радова још дуго цитирати њена добротина, анегдоте и безусловна љубав којом је тако мали број људи обдарен.

Тек сада када нас је Олга напустила постаје јасно колико ће нам свима недостајати њен осмех, њена благост, њена врцава интелигенција и благоглаљивост, њена бескрајна доброта.

Иако јасно видимо светлост далеких звезда, ми не знамо да ли оне још увек постоје. Зато кад нека далека звезда утихне у бескрају Свемира, ми и даље још дуго можемо да видимо њен сјај. Тако ће и нас, упркос њеној преурањеној смрти сјај Олгине звезде са неба и даље инспирисати да попут ње непрестано покушавамо да свет око нас чинимо бољим.

ДРАГА ОЛГА НЕК ТИ ЈЕ ВЕЧНА СЛАВА И ХВАЛА!

У Новом Саду, 1. фебруара 2019.